

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) Nr. 1297/2013

af 11. december 2013

om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 for så vidt angår visse bestemmelser om finansiel forvaltning for visse medlemsstater, som er i eller trues af alvorlige vanskeligheder med hensyn til deres finansielle stabilitet, om frigørelsesreglerne for visse medlemsstater samt om reglerne om betalinger af saldoen

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 177,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter høring af Regionsudvalget,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den vedvarende globale finansielle krise og økonomiske nedgang, som er af hidtil uset omfang, har i alvorlig grad skadet den økonomiske vækst og den finansielle stabilitet og forårsaget en kraftig forringelse af de finansielle, økonomiske og sociale forhold i medlemsstaterne. Der er navnlig visse medlemsstater, som er i eller trues af alvorlige vanskeligheder, navnlig problemer med deres økonomiske vækst og finansielle stabilitet, og af en forværring af deres underskud og gæld, som også skyldes de internationale økonomiske og finansielle forhold.
- (2) Selv om der allerede er blevet truffet en række vigtige foranstaltninger til imødegåelse af den finansielle krisens negative virkninger, herunder lovgivningsændringer, mærker man for alvor krisens indvirkning på realøkonomien, arbejdsmarkedet og borgerne. Presset på de nationale finansielle ressourcer vokser, og der bør straks tages yderligere skridt til at lette dette pres gennem maksimal og bedst mulig udnyttelse af midlerne fra strukturfondene og Samhørighedsfonden («fondene»). I betragtning af den vedvarende karakter af de økonomiske vanskeligheder er det nødvendigt at

forlænge anvendelsen af de foranstaltninger, der blev vedtaget ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1311/2011 ⁽³⁾. Disse foranstaltninger blev vedtaget i henhold til artikel 122, stk. 2, og artikel 136 og 143 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

- (3) For at lette forvaltningen af EU-midlerne, bidrage til at fremskynde investeringer i medlemsstaterne og regionerne og stille flere midler til rådighed for økonomien blev Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 ⁽⁴⁾ ændret ved forordning (EU) nr. 1311/2011 for at forhøje mellem-liggende betalinger fra fondene med et beløb, der svarer til 10 procentpoint over den gældende medfinansieringssats for hver prioritet for medlemsstater, der er i alvorlige vanskeligheder med hensyn til deres finansielle stabilitet og har anmodet om at gøre brug af denne foranstaltning.
- (4) Artikel 77, stk. 6, i forordning (EF) nr. 1083/2006 tillader anvendelse af en forhøjet medfinansieringssats indtil den 31. december 2013. Eftersom visse medlemsstater stadig står over for alvorlige vanskeligheder med hensyn til deres finansielle stabilitet bør anvendelsesperioden for en forhøjet medfinansieringssats imidlertid ikke begrænses til den 31. december 2013.
- (5) I overensstemmelse med konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde den 7.-8. februar 2013 og som fastsat i artikel 22 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1303/2013 ⁽⁵⁾ finder den medfinansieringssats, som er forhøjet med 10 procentpoint, anvendelse i forbindelse med programmeringsperioden 2014-2020 indtil den 30. juni 2016, hvor muligheden for forhøjelsen skal vurderes. Eftersom programmeringsperioderne 2007-2013 og 2014-2020 overlapper hinanden, er det nødvendigt at sikre en sammenhængende og ensartet behandling af de medlemsstater, der

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1311/2011 af 13. december 2011 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 for så vidt angår visse bestemmelser om finansiel forvaltning for visse medlemsstater, som er i eller trues af alvorlige vanskeligheder med hensyn til deres finansielle stabilitet (EUT L 337 af 20.12.2011, s. 5).

⁽⁴⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 af 11. juli 2006 om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond og Samhørighedsfonden og ophævelse af forordning (EF) nr. 1260/1999 (EUT L 210 af 31.7.2006, s. 25).

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1303/2013 af 17. december 2013 om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond og Samhørighedsfonden og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1083/2006 (Se side 320 i denne EUT).

⁽¹⁾ Udtalelse af 19.9.2013 (EUT C 341 af 21.11.2013, s. 27).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 20.11.2013 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 5.12.2013.

modtager finansiel støtte i de to programmeringsperioder. Derfor bør de medlemsstater, der modtager finansiel støtte, indtil slutningen af støtteberettigelsesperioden også drage nytte af, at medfinansieringssatsen øges, og gøre krav derpå i deres anmodning om saldoen, selv hvis den finansielle bistand ikke længere ydes.

- (6) Forordning (EU) nr. 1303/2013 har til formål at bidrage til en passende koncentration af samhørighedsmidlerne omkring de mindst udviklede regioner og medlemsstater. For at bidrage til at formindske forskellene mellem de gennemsnitlige støtteintensiteter pr. indbygger skal den maksimale (loftet for) overførsel fra fondene til hver medlemsstat i henhold til fremtidige forordninger fastsættes til 2,35 % af den pågældende medlemsstats BNP. Dette loft vil blive anvendt på årsbasis og skal – om nødvendigt – forholdsmæssigt reducere alle overførsler (bortset fra de mere udviklede regioner og målet om europæisk territorielt samarbejde) til den pågældende medlemsstat med henblik på at opnå det maksimale overførselsniveau. For medlemsstater, der er tiltrådt Unionen inden 2013, og hvis gennemsnitlige reelle BNP-vækstrate for perioden 2008-2010 var mindre end –1 %, skal den maksimale overførsel fastsættes til 2,59 % af deres BNP.
- (7) Forordning (EU) nr. 1303/2013 lægger et loft over tildelingerne til hver medlemsstat på 110 % af deres niveau i faste priser for perioden 2007-2013. Medlemsstater, som er berørt af dette loft, bør beskyttes yderligere mod risikoen for automatisk frigørelse af tildeling i perioden 2007-2013.
- (8) I sine konklusioner af 8. februar 2013 anmodede Det Europæiske Råd Kommissionen om at undersøge praktiske løsninger med henblik på at reducere risikoen for automatisk frigørelse af fondsmidlerne fra de nationale rammebeløb for 2007-2013 for Rumæniens og Slovakiet vedkommende, herunder gennem ændring af forordning (EF) nr. 1083/2006.
- (9) Det Europæiske Råd understregede desuden behovet for at sikre et niveau og en profil for betalingerne inden for alle udgiftsområder, der er til at håndtere, for at begrænse omfanget af uindfriede forpligtelser, navnlig ved at anvende reglerne for automatisk frigørelse inden for alle udgiftsområder. Derfor bør bestemmelser, som ophæver frigørelsesreglerne for medlemsstater, der er berørt af det loft, der er fastlagt i forordning (EU) nr. 1303/2013, være balancerede i forhold til deres virkninger for uindfriede budgetmæssige forpligtelser.
- (10) Fristen for beregning af den automatiske frigørelse af den årlige budgetforpligtelse for regnskabsårene 2011 og

2012 bør forlænges med et år, men budgetforpligtelsen for 2012, som stadig er åben den 31. december 2015, skal være begrundet senest den 31. december 2015. Denne forlængelse bør bidrage til at forbedre kapitaloptagelsen af de midler, der er indgået forpligtelser for til de operationelle programmer i de medlemsstater, som er berørt af loftet over fremtidige tildeling under Samhørighedspolitikken på 110 % af deres niveau i faste priser for perioden 2007-2013. Det er nødvendigt med en sådan fleksibilitet for at tage højde for, at gennemførelsen af programmerne især i disse medlemsstater skrider langsommere frem end forventet.

- (11) Der bør foretages begrænsede justeringer af det maksimale støttebeløb fra fondene for hver prioritet ved fastlæggelsen af det saldobeløb, der skal betales til de operationelle programmer, for at optimere udnyttelsen af fondene.
- (12) I betragtning af det hidtil usete omfang af krisen er der behov for en hurtig vedtagelse af støtteforanstaltninger, og derfor bør denne forordning træde i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.
- (13) Forordning (EF) nr. 1083/2006 bør ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EF) nr. 1083/2006 foretages følgende ændringer:

- 1) I artikel 77 foretages følgende ændringer:

- a) stk. 2 affattes således:

»2. Som en undtagelse fra artikel 53, stk. 2, fra artikel 53, stk. 4, andet punktum, og fra de lofter, der er fastsat i bilag III, forhøjes mellemliggende betalinger og betalinger af saldoen med et beløb, der svarer til 10 procentpoint over den gældende medfinansieringssats for hver prioritet, dog ikke over 100 %, og forhøjelsen anvendes på de støtteberettigede udgifter, der anføres for første gang i de enkelte attesterede udgiftsoversigter, der forelægges frem til udgangen af programmeringsperioden, når en medlemsstat efter den 21. december 2013, opfylder en af følgende betingelser:

- a) medlemsstaten får stillet finansiel støtte til rådighed i henhold til Rådets forordning (EU) nr. 407/2010 (*) eller har fået finansiel støtte stillet til rådighed af andre medlemsstater i euroområdet før nævnte forordnings ikrafttræden
- b) medlemsstaten får stillet mellemfristet betalingsbalancestøtte til rådighed i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 332/2002 (**)
- c) medlemsstaten får stillet finansiel støtte til rådighed i henhold til traktaten om oprettelse af den europæiske stabiliseringsmekanisme efter dens ikrafttræden.

(*) Rådets forordning (EU) nr. 407/2010 af 11. maj 2010 om oprettelse af en europæisk finansiel stabiliseringsmekanisme (EUT L 118 af 12.5.2010, s. 1).

(**) Rådets forordning (EF) nr. 332/2002 af 18. februar 2002 om indførelse af en mekanisme for mellemfristet betalingsbalancestøtte til medlemsstaterne (EFT L 53 af 23.2.2002, s. 1).«

b) stk. 6 udgår

c) følgende stykke tilføjes:

»12. Uanset stk. 10 må Unionens bidrag i form af betalinger af saldoen for hver prioritet ikke overstige 10 % af den maksimale støtte fra fondene til hver

prioritet, som fastsat i Kommissionens afgørelse om godkendelse af det operationelle program. Unionens bidrag i form af betalinger af saldoen må dog ikke være højere end det offentlige bidrag, der angives, og den maksimale støtte fra hver af fondene til hvert af de operationelle programmer som fastsat i Kommissionens afgørelse om godkendelse af det operationelle program.«

2) I artikel 93 foretages følgende ændringer:

a) følgende stykke indsættes:

»2b. Uanset stk. 1, første afsnit, og stk. 2, er den i stk. 1 omhandlede frist den 31. december i det tredje år efter året for indgåelsen af den årlige budgetforpligtelse under de operationelle programmer fra 2007 til 2012 for medlemsstater, for hvilke der er indført et loft over deres tildelinger under samhørighedspolitikken i programmeringsperioden 2014-2020 på 110 % af deres niveau i faste priser for perioden 2007-2013.«

b) i stk. 3 tilføjes følgende afsnit:

»Første afsnit berører ikke anvendelsen af den frist, der er fastsat i stk. 2b, for budgetforpligtelsen for 2012 for de i nævnte stykke omhandlede medlemsstater.«

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 11. december 2013.

På Europa-Parlamentets vegne

M. SCHULZ

Formand

På Rådets vegne

V. LEŠKEVIČIUS

Formand